



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobkyně: **Ing. H. H.**, zast. Mgr. Mojmírem Ohnoutkou, advokátem se sídlem Jiřího z Poděbrad 1212, Uherské Hradiště, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Moravské nám. 1/1, Brno, a osoby zúčastněné na řízení: **M. P.**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. ZKI-O-125/682/2012, ve věci opravy chyb v katastrálním operátu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osobě zúčastněné na řízení se právo na náhradu nákladů nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a současně potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, Katastrálního pracoviště Uherské Hradiště (dále jen „katastrální úřad“) sp. zn. OR-450/2012 ze dne 23. 10. 2012. Katastrální úřad podle § 8 odst. 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (dále jen „katastrální zákon“) rozhodl tak, že:

1) Nesouhlasu s neprovedením opravy se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu dle § 8 katastrálního zákona.

2) V katastru nemovitostí zůstává i nadále na listu vlastnictví č. 8832 pro katastrální území Uherské Hradiště coby vlastník nemovitostí bytu č. X v domě č. p. X, na pozemcích st. p. č. 2164/1, 2164/2, 2164/3, 2165/1, 2165/2, 2165/3, 2166/1, 2166/2, 2166/3, 2167/1, 2167/2, 2167/3, 2168/2, 2168/3, spoluvlastnického podílu ve výši 583/66496 na společných částech domu č. p. X a spoluvlastnického podílu ve výši 583/66496 na pozemcích st. p. č. 2164/1, 2165/1, 2166/1, 2167/1, 2168/1 zapsán výlučně M. P., nar. X, bytem Š. 1039, U.. V katastru nemovitostí zůstává i nadále na listu vlastnictví č. 8832 pro katastrální území Uherské Hradiště nevyznačena poznámka o vydání předběžného opatření na základě usnesení Okresního soudu v Uherském Hradišti (dále jen „soud I. stupně“).

Žalovaný v rozhodnutí především uvedl, že dne 2. 11. 2011 bylo katastrálnímu úřadu doručeno usnesení soudu I. stupně ze dne 1. 11. 2011, č. j. 5 Ec 388/2010-63, o vydání předběžného opatření. Předběžným opatřením uložil soud I. stupně L. W. povinnost nenakládat s následujícími nemovitostmi v k.ú. Uherské Hradiště: „*bytová jednotka č.p./č.j. X způsob využití byt, v budově Uherské Hradiště, č.p. X zapsaná na LV č. 8832 u katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, se sídlem ve Zlíně, Katastrální pracoviště Uherské Hradiště pro katastrální území Uherské Hradiště a obec Uherské Hradiště, spoluvlastnický podíl id. 583/66496 na budově Uherské Hradiště č.p. X, způsob využití bytový dům, na pozemku parcela číslo stavební 2164/1, parc. č. st. 2164/2, parc. č. st. 2164/3, parc. č. st. 2165/1, parc. č. st. 2165/2, parc. č. st. 2165/3, parc. č. st. 2166/1, parc. č. st. 2166/2, parc. č. st. 2166/3, parc. č. st. 2167/1, parc. č. st. 2167/2, parc. č. st. 2167/3, parc. č. st. 2168/1, parc. č. st. 2168/2, parc. č. st. 2168/3, spoluvlastnický podíl id. 583/66496 na pozemku parc. č. st. 2164/1, výměra 230 m², druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, spoluvlastnický podíl id. 583/66496 na pozemku parc. č. st. 2165/1, výměra 227 m², druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, spoluvlastnický podíl id. 583/66496 na pozemku parc. č. st. 2166/1, výměra 228 m², druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, spoluvlastnický podíl id. 583/66496 na pozemku par. č. st. 2167/1, výměra 228 m², druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, spoluvlastnický podíl id. 583/66496 na pozemku parc. č. st. 2168/1, výměra 229 m², druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, vše zapsané na LV č. 3165 u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, se sídlem ve Zlíně, Katastrální pracoviště Uherské Hradiště, pro katastrální území Uherské Hradiště a obec Uherské Hradiště.*“ Na základě usnesení katastrální úřad v části D LV č. 8832, vedeného pro k.ú. Hradiště vyznačil poznámku o nařízení předběžného opatření (číslo řízení Z-13589/2011-711).

Dne 7. 9. 2012 byl katastrálnímu úřadu doručen návrh na vklad vlastnického práva sp. zn. V-2830/2012-711. Návrh byl doložen kupní smlouvou ze dne 16. 9. 2011. Předmětem kupní smlouvy je prodej výše uvedené bytové jednotky č. p. 1051/19, včetně shora popsaných spoluvlastnických podílů, prodávající L. W. kupujícímu M. P. Již dne 10. 7. 2012 bylo katastrálnímu úřadu doručeno usnesení Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně (dále jen KS Brno) č. j. 60 Co 5/2012-113 ze dne 12. 4. 2012, a to i s vyznačenou doložkou nabytí právní moci dne 18. 6. 2012. Usnesením KS Brno bylo usnesení soudu I. stupně změněno tak, že návrh na nařízení předběžného opatření se v celém rozsahu zamítá. Katastrální úřad listinu přezkoumal dle ust. § 8 katastrálního zákona a dospěl k závěru, že je způsobilým podkladem pro výmaz zákazu oprávnění nakládat s nemovitostmi uložené L. W. usnesením soudu I. stupně a provedl výmaz poznámky v operátu katastru nemovitostí. Následně katastrální úřad rozhodl o povolení vkladu podle návrhu ze dne 9. 7. 2012 sp. zn. V-2830/2012-711 doloženého kupní smlouvou uzavřenou mezi L. W. a M. P.

Dne 3. 8. 2012 podala žalobkyně žádost o uvedení zápisu v katastru nemovitostí do souladu s aktuálním právním stavem. Žádost byla posouzena jako návrh na opravu chyby, kterému nebylo vyhověno. Ani žalovaný nedospěl k závěru, že výmaz zákazu oprávnění nakládat by byl proveden v důsledku zřejmého omylu při vedení katastru. Katastrálnímu úřadu byla totiž předložena listina (usnesení KS Brno), podle které bylo možno provést výmaz poznámky. Katastrální úřad pak ve svém rozhodnutí uvedl, že ačkoliv je v části výroku usnesení KS Brno přiřazeno žalované číslo 2, ve spojitosti s ostatními částmi výroku, je žalovaná L. W. zcela nezaměnitelně identifikována s ohledem na její správné označení v záhlaví usnesení. Zápisy v KN jsou v souladu s údaji v listinách, podle nichž byly provedeny, a proto nejsou ani splněny podmínky pro opravu dle ust. § 8 odst. 5 katastrálního zákona. Ani v případě opačného závěru by však nebylo možné provést opravu a znovu zapsat poznámku podle usnesení soudu I. stupně, neboť po provedeném vkladu již není evidováno vlastnické právo ve prospěch osoby uvedené v předběžném opatření, ale ve prospěch nového vlastníka M. P.

II. Obsah žaloby

Žalobkyně předně odkázala na usnesení Krajského soudu v Brně, kterým bylo rozhodnuto: „*Usnesení soudu I. stupně, jímž byla žalované č. 2 uložena povinnost nenakládat s nemovitostmi: bytovou jednotkou č.p. X, nacházející se v budově č.p. X, na pozemcích p.č. st. 2164/1, p.č. st. 2064/2, p.č. st. 2064/3, p.č. st. 2065/1, p.č. st. 2165/2, p.č. st. 2165/3, p.č. st. 2166/1, p.č. st. 2166/2, p.č. st. 2166/3, p.č. st. 2167/1, p.č. st. 2167/2, p.č. st. 2167/3, p.č. st. 2168, p.ř. s. 2168/2, p.č. st. 2168/3 je je zapsána v KN na LV 8832 u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Uherské Hradiště, pro obec a katastrální území Uherské Hradiště, kdy dále tímto předběžným opatřením byla žalované č. 2 uložena povinnost nenakládat rovněž se spoluvlastnickým podílem o velikosti ud 583/66496 na výše citované budově a dále spoluvlastnickým podílem o velikosti id. 583/66496 na nemovitostech: pozemcích p.č. st. 2164/1 zastavěná plocha, p.č. 2165/1 zastavěná plocha, p.č. st. 2166/1, zastavěná plocha, p.č. st. 2167/1 zastavěná plocha a p.č. st. 2168/1 zastavěná plocha, rovněž v katastrálním území a obci Uherské Hradiště, se mění tak, že podaný návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření se v celém rozsahu zamítá.*“

Žalobkyně namítala, že katastrální úřad nepostupoval v souladu s § 8 a § 5 odst. f) katastrálního zákona. Katastrální úřad totiž nemohl na základě usnesení krajského soudu zapsat vlastnická práva na kupujícího, neboť předmětné opatření vůči žalované č. 1 stále platilo a platí. Již v návrhu na vydání předmětného opatření žalobkyně uvedla, čeho se domáhá, tedy opatření vůči žalované č. 1, a ne vůči žalovanému č. 2, který je uveden na usnesení Krajského soudu v Brně. Jedná se o naprosto jinou osobu, přičemž takový účastník se v předmětném řízení vůbec nevyskytuje a navíc v pozici druhého žalovaného je M. Š. Takový výrok je zjevně vadný a nelze se jím řídit a ani ho interpretovat. Dle ust. § 8 zák. č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických práv jde jednoznačně o listinu s chybami, přičemž ve vyrozumění takovou skutečnost uznává i katastrální úřad. V takovém případě je toliko možné vrátit listinu tomu, kdo ji předložil. Usnesení Krajského soudu v Brně ve své výrokové části rovněž obsahuje úplně jiná parcelní čísla, než jaká jsou uvedena ve výroku usnesení soudu I. stupně. Chybně jsou zde uvedena parcely č. 2064/2, 2064/3 a 2065/1, jejichž vlastníkem je Ing. V. a město Uherské Hradiště. Žalovaná č. 1 a kupující měli požádat o vydání opravného usnesení podle § 164 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“). Do doby vydání a doručení opravného usnesení je platné původní usnesení soudu I. stupně. Dle něj měl katastrální úřad postupovat, a tudíž by nemohl zapsat převod vlastnického práva na kupujícího (žalobkyně zde odkázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 700/2001, 28 Cdo 1383/98 a 20 Cdo 1436/98).

Obecně je možno za zřejmý omyl považovat takovou chybu, která je jasná každému odborníkovi na danou oblast, což v praxi znamená ověření čitelnosti listiny, řádná identifikace osob, označení nemovitosti (žalobkyně zde odkázala na komentář Barešová, E, Baudyš, P. Zákon o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem 3 vydání, Praha C.H. BECK, 2002, s. 227). Katastrální úřad měl tudíž rozpoznat chybu v usnesení Krajského soudu v Brně. I nadále je tedy pravomocné a platné usnesení soudu I. stupně vůči žalované č. 1. Katastrální úřad proto neměl na základě návrhu ze dne 9. 7. 2012 V-2830/2012-711 zapsat vklad vlastnického práva na kupujícího a vymazat poznámku č. j. Z-13689/2011-711, zapsanou právě na základě usnesení soudu I. stupně. Usnesení Krajského soudu v Brně totiž nebylo relevantním podkladem pro zrušení poznámky dle § 10 zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv. Katastrální úřad rovněž nepostupoval dle § 47 vyhl. č. 26/2007, kterou se provádí zákon o zápisech vlastnických a jiných věcných práv a katastrální zákon, přičemž na nutnost postupu dle ust. § 47 výslovně upozornila. Závěrem uvedla, že pokud by ji byl znám nebo by mohla předpokládat takový nezákonný postup katastrálního úřadu, využila by jiné procesně právní možnosti tak, aby nedošlo k přepisu vlastnického práva na kupujícího a mohla uplatnit výkon rozhodnutí následně vydaného v řízení, a to i v jiných řízeních na předmětnou nemovitost.

V doplnění žaloby odkázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14. 11. 2012, sp. zn. 21 Cdo 3945/2011, podle něhož měl katastrální úřad vyčkat se zápisem převodu vlastnického práva až do uběhnutí doby k podání dovolání, které zde bylo přípustné přímo ze zákona dle ust. § 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř., tj. až do doby 18. 8. 2012, tedy dva měsíce po nabytí právní moci usnesení Krajského soudu v Brně.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl obdobné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí. Údaj v katastru nemovitostí pak není chybný v důsledku zřejmého omylu při vedení katastru, neboť byla-li katastrálnímu úřadu předložena pro výmaz listina, kterou posoudil jako způsobitou k provedení výmazu (usnesení Krajského soudu v Brně), tak výmaz nemohl být proveden v důsledku zřejmého omylu při vedení katastru. I pokud by však katastrální úřad dospěl k opačnému závěru, tj. poznámka podle předběžného opatření soudu I. stupně měla být i nadále evidována, nebylo by opravu možno provést a znovu poznámku podle tohoto usnesení zapsat. Oprava chyby v katastrálním operátu se dle povahy věci může týkat toliko chyby, která je aktuální, tj. chyby týkající se posledního zápisu (žalovaný zde odkázal na rozsudek zdejšího soudu č. j. 30 A 102/2011-46 ze dne 29. 8. 2013). Poslední zápis je proveden podle kupní smlouvy sp. zn. V-2830/2012-711 ze dne 16. 9. 2011 s právními účinky vkladu práva ke dni 9. 7. 2012. Po takto provedeném vkladu již není v KN evidována vlastnické právo k předmětným nemovitostem ve prospěch osoby uvedené v předběžném opatření (L. W.), ale ve prospěch dalšího vlastníka M. P., jehož se předběžné opatření netýká.

V. Posouzení věci krajským soudem

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Smyslem vedení katastru nemovitostí je, aby bez dalšího poskytoval veřejnosti potřebnou informaci o vlastnických a dalších právech k jednotlivým nemovitostem. Institut opravy chyby v katastrálním operátu, jenž tvoří soubor geodetických informací, soubor popisných informací, souhrnné přehledy o půdním fondu, dokumentace výsledků šetření a měření a sbírka listin, umožňuje opravu chybného údaje v katastru nemovitostí při splnění podmínek pro opravu chyby podle § 8 katastrálního zákona.

Podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly buď zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem. Podle odst. 2 téhož ustanovení katastrální úřad opraví chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést.

Jiné nesprávnosti obsažené v údajích katastru nemovitostí, na které nelze vztáhnout výše uvedené, nelze považovat za chyby podle katastrálního zákona. Prvotní otázkou je proto vždy posouzení samotné existence chyby, což bylo podstatou sporu v projednávaném případě, pro jehož posouzení je podstatné následující.

Co je chyba vzniklá omylem při vedení katastru zákon sice nestanoví, nicméně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 – 103, publ. pod č. 2098 Sb. NSS, uvedl, že tento neurčitý pojem je třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem a že: „*Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem).*“

Dle § 9 odst. 1 písm. a) zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv, ve znění platném pro přezkoumávanou věc, poznámku zapíše katastrální úřad mj. na základě doručeného rozhodnutí soudu o nařízení předběžného opatření. Podle odstavce 2 téhož ustanovení při zápisu poznámkou se postupuje přiměřeně podle § 8. Podle § 10 poznámku zruší katastrální úřad na základě doručeného rozhodnutí nebo oznámení soudu. Podle § 14 odst. 3 téhož ustanovení poznámky jsou úkony katastrálního úřadu, které jsou určeny k vyznačení skutečností nebo poměru vztahujícího se k nemovitosti nebo osobě a které nemají vliv na vznik, změnu nebo zánik práva. V rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2005, sp. zn. 30 Cdo 2191/2005 je uvedeno: „*Při provedení záznamu se nevydává žádné rozhodnutí; katastrální úřad je pouze oprávněn zjistit, zda předložená listina je bez chyb v psaní nebo počtech a bez jiných zřejmých nesprávností. V případě, že listina vyhovuje těmto požadavkům, katastrální úřad záznam provede. Nemá však zákonnou možnost zkoumat listinu předloženou k provedení záznamu z jiných hledisek než je stanoveno v z.č. [265/1992 Sb.](#) Na základě pravomocného rozhodnutí správního orgánu nebo soudu (nejedná-li se o nicotný právní akt), které nemá vady uvedené v [§ 8 odst. 1](#) z.č. [265/1992 Sb.](#), je katastrální úřad povinen záznam provést. Na provedení záznamu se správní řád nevztahuje.*“ Tento závěr je analogicky možné vztáhnout i na zápis poznámky, neboť v souladu s § 9 odst. 2 zákona se postupuje při jejím zápisu přiměřeně dle § 8 zákona. Soud proto souhlasí se žalobkyní, že usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 4. 2012, č. j. 60 Co 5/2012-113 obsahuje i chyby v psaní a jiné zřejmé nesprávnosti (ve výroku je nesprávně uvedeno žalovaná č. 2, ačkoliv se jedná o žalovanou č. 1, žalovaným č. 2 je M. Š. a žalovanou č. 3 je P. Š., pak také nesprávně uvedená čísla parcel 2064/2, 2064/3 a 2065/1). Katastrální úřad měl tedy listinu vrátit soudu k provedení opravy dle § 164 o.s.ř.

Soud se však dále zabýval tím, zda k výmazu poznámky došlo v důsledku zřejmého omylu ve smyslu § 8 odst. 5 katastrálního zákona. Poznámka o nařízení předběžného opatření byla zapsána na základě usnesení soudu I. stupně ze dne 1. 12. 2011, č. j. 5 EC 388/2010-63, což je způsobilým podkladem k zápisu poznámky a není to ani předmětem sporu. O odvolání proti usnesení soudu I. stupně bylo rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 12. 4. 2012, č. j. 60 Co 5/2012-113. Z tohoto usnesení je zcela zřejmé, že bylo rozhodováno o odvolání proti výše specifikovanému rozhodnutí soudu I. stupně. Usnesení soudu I. stupně bylo změněno tak, že návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření byl zamítnut. V odůvodnění usnesení Krajského soudu v Brně jsou již správně uvedena předmětná parcelní čísla a je i jednoznačné, proti které žalované (L. W.) bylo nařízeno předběžné opatření usnesením soudu I. stupně. Z usnesení soudu I. stupně i Krajského soudu v Brně je i jednoznačné, že se jednalo o tutéž bytovou jednotku s příslušnými spoluvlastnickými podíly

na budově a pozemcích. Dle názoru soudu nelze dospět k závěru, že by poznámka byla zrušena bez listiny uvedené v ust. § 10 zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv a došlo by k tomu v důsledku zřejmého omylu ve smyslu § 8 odst. 1 katastrálního zákona. Soud zde odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Aps 4/2011-68 ze dne 26. 1. 2012, podle něhož: „Zřejmý omyl při vedení a obnově katastru lze v případě zápisu poznámkou opravit v řízení o opravě chyb v katastrálním operátu podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, jen tehdy, když takový zápis byl proveden v rozporu s listinou. K takovému zřejmému omylu při zápisu formou poznámky dochází kupříkladu při chybném přepisu údajů uvedených na podkladové listině, při opomenutí zapsání některých údajů v ní uvedených či naopak při zapsání údajů v ní vůbec neobsažených do katastru nemovitostí, jakož i při zápisu provedeného bez listiny.“ V posuzovaném případě je tedy nepochybné, že rozhodnutím soudu I. stupně bylo nařízeno předběžné opatření, které bylo zapsáno poznámkou do katastru nemovitostí, a toto rozhodnutí bylo odvolacím soudem (Krajským soudem v Brně) změněno a tentýž návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření byl zamítnut. To pak logicky i přes případné zjevné nesprávnosti v tomto usnesení bylo v posuzovaném případě listinou dle § 10 zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv způsobitou k tomu, aby na jejím základě byla poznámka o nařízení předběžného opatření zrušena. Nemohlo být proto využít institut opravy chyb v katastru v důsledku zřejmého omylu dle § 8 odst. 1 katastrálního zákona.

VI. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní agendy nevznikly.

Podle ust. § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. Z důvodu zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že osobě zúčastněné na řízení soud neuložil plnění povinnosti a ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné, právo na náhradu nákladů jí nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. 1. 2015

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu